

7. OTRA IESPĒJA

„Un Kungs pavēlēja zivij, un tā izvēma Jonu krastā.” (Jonas 2:11)

ĪSUMĀ

Tikai piedzīvojot likstu, Jona, kurš sauca sevi par ticīgu, izšķīrās pakļauties Dieva gribai. Cik bieži mēs, līdzīgi Jonam, esam pagriezuši muguru Dieva pavēlei rīkoties tikai tāpēc, lai piedzīvotu nepatīkšanas, kurās visbeidzot esam spiesti saukt uz Dievu pēc glābšanas? Tikai pateicoties Dieva žēlastībai, mums tiek dotas otrās iespējas atsaukties Viņa aicinājumam.

VĀRDA SPĒKS

Mūsdienu rietumu kultūras lasītāji neizjūt dziļo jēgu, ko ietver vārdi “*Un Kungs pavēlēja zivij, un tā izvēma Jonu krastā.*” (Jonas 2:11) Politiku runas, reklāmas demagoģija un bieži vien bezjēdzīgie moderno dziesmu teksti ir devalvējuši vārdu nozīmīgumu.

Antīkajā pasaulē vārdiem tika piešķirta daudz dziļāka jēga. Senie ēģiptieši vārdus uzskatīja par tik spēcīgiem, ka rakstīja tos uz kapeņu un tempļu sienām, nolūkā aizsargāt cilvēkus no briesmām un nodrošināt izdzīvošanu viņpasaulē. Viņi ticēja, ka cilvēks turpinās eksistēt, kamēr vien tā vārds būs kaut kur rakstīts. Apmeklētājam pie kapa skaļi izrunājot upurējamo ēdienu nosaukumus, šie produkti varēja nokļūt uz “aizgājēja galda”.

Ēģiptieši uzmanīgi izvairījās aprakstīt sliktus notikumus, jo ticēja, ka tāda rakstīšana var izraisīt notikuma atkārtošanos. Tāpēc viņi arī nav aprakstījuši ne israēliešu izešanu, ne ar to saistītās mocības, ne mēra epidēmijas, ne citus tamlīdzīgus notikumus.

Godbijība, ar kādu senatnē ļaudis izturējās pret vārdiem, palīdz labāk saprast, ko nozīmē Bībeles izteicieni par Dieva vārdiem radot pasauli (1. Mozus 1:2), vai “Tā Kunga vārds nāca pār Jonu.” (Jonas 1:1; 1965. gada revidētais tulkojums) Izsakot vārdus, Dievs pauž savu spēku. Atšķirībā no viltus dieviem, Viņa vārdi liek kaut kam notikt. Kad Dievs pavēlēja zivij, tai nebija citas izvēles, kā paklausīt.

DAUDZU IESPĒJU DIEVS

Jona ir vienīgais Bībelē minētais pravietis, kuru Dievs aicina divreiz. (Jonas 1:1; 3:1) (Bībelē citviet sastopamā frāze “Kunga vārds nāca pār [pravieti] otrreiz”, nenozīmē jaunu aicinājumu, bet gan tikai jaunu vēsti.) Ja mēs piedalītos Jonas draudzes misijas padomē, mēs visdrīzāk atlaistu viņu nekavējoties un atrastu citu, labprātīgāku personu. Bet Dievs tā nedarīja. Viņš ne tikai gribēja glābt Ninivi, Viņš vēlējas izmantot tieši Jonu. Jona pārstāv atkārtotās iespējas, ko Dievs deva Israēlam, un atgādina mums par izdevībām, ko Kungs turpina piedāvāt, kad esam krituši. Savā lielajā pacietībā Dievs ir gatavs sākt ar mums visu no jauna.

Dievs varētu izteikt Jonam šādu pārmetumu: “Tu domā, ka vari aizbēgt no manis? Redzi nu, ka nevari viss!” Dievs varētu nolasīt lekciju par viņa nepaklausību un mulķību. Kaunināšanas vai nosodījuma vietā Dievs vienkārši aicina Jonu sākt visu no jauna.

LABĀS VĒSTS PASLUDINĀŠANA

Ebreju vārds, kas latviešu Bībelē tulkots kā sludināšana/pasludināt/sludināt, Septuagintā (Vecās Derības grieķu tulkojums) ir tulkots *kerigma*. Jaunajā Derībā tas pats vārds lietots aprakstot apustuļu sludināšanu (Romiešiem 16:25; 1. Korintiešiem 1:21; 15:14; Titam 1:3). Jaunās Derības *kerigma* ir vēstījums par Jēzu, kuru Dievs sūtīja glābt pazudušos. Tā ir vēsts par Viņa dzīvi, nāvi, dusēšanu kapā un augšāmcelšanos. Jona gan bija piedzīvojis tikai simbolisku nāvi, atrašanos kapā un augšāmcelšanos, bet ar to pietika, lai viņš Ninives ļaudīm varētu norādīt uz Dievu, kurš patiesi piedāvā glābšanu.

Dievs pravietim deva norādījumu “norāj to un paziņo tai”. (Jonas 1:2) Tagad Dievs viņam pavēl: “Sludini tai, ko Es tev teikšu.” (Jonas 3:2) Izmaiņas uzdevumā vērš lasītāja uzmanību uz iespējamību, ka Ninives liktenis vēl nav apzīmogots, pilsēta vēl var ko darīt savā labā.

JONA PIEŅĒM MISIJU

Lai arī Jona joprojām ir negribīgs pravietis, otrreiz viņš vairs nebēg. (Skat. Jonas 3:3) Viņam priekšā bija apmēram 900 km garš ceļojums. Ceļot vienatnē bija visai riskanti, tāpēc viņš, visdrīzāk, pievienojās kādai karavānai. Karavānas parasti dienā veica ap 30-40 km, tāpēc kopumā ceļojums varēja prasīt pat mēnesi. Vai ceļojot viņš domāja par to, kā pasludinās vēsti? Varbūt viņa domas tirdīja dusmas, kuras izlauzās vēlāk? Ja arī viņa attieksme nebija laba, Dievs tomēr viņu par to nesodīja. Dievs vienmēr gaida, lai mēs atsauktos, bet tikai no brīvas gribas. Jonas grāmata piedāvā bagātu vielu pārdomām par to, kā reaģēt uz citu pretestību un naidīgumu. Viens no lielās cīņas aspektiem ir Dieva ilgas piedzīvot mūsu atsaukšanos no brīvas gribas.

Mums jāpatur prātā arī tas, ka Dievs pieņēma Jonu, neskatoties uz to, ka viņš uz Ninivi gāja ar nepareizu motivāciju – cerot, ka Dievs patiesi iznīcinās samaitāto pilsētu.

PĀRDOMĀM UN TURPMĀKĀM STUDIJĀM

1. „Ja es varētu sākt visu no jauna, es rīkotos citādi.” Vai šī ideja nav pazīstama? Ja jums kaut kādā ziņā tiktu dota otra iespēja, ko tieši jūs darītu savādāk?
2. Zināms, ka daudz vieglāk ir norādīt uz citu vainām, nekā atzīt savas. Kā tas atklājās Jonas piedzīvojumā? Kā tas atklājas jūsu dzīvē?
3. Ievērojiet, ka Jonam, nolemjot bēgt, ostā viņu jau gaidīja piemērots kuģis. Tā darbojas sātans. Viņš ir kvalificēts ceļojumu biroja aģents, kurš pakalpīgi gaida, lai palīdzētu jums bēgt no Dieva. Vai jūsu dzīvē ir bijuši gadījumi, kad šķietami labvēlīgi izkārtojušies apstākļi ir noveduši jūs pie nepareizu lēmumu pieņemšanas? Vai šāda veida velna pakalpojumi var tikt nepareizi uztverti kā *zīme no Dieva*?

NOSLĒGUMĀ

Dievam ir nolūks mūsu dzīvei. Ja mēs atļaujam, Viņš to piepilda. Viņa plāns ir glābt mūs un caur mums vadīt citus pie sevis. Viņš nevēlas, lai kāds pazustu. Kad Dievs mūs vēlas izlietot kalpošanā, būsim labprātīgi!